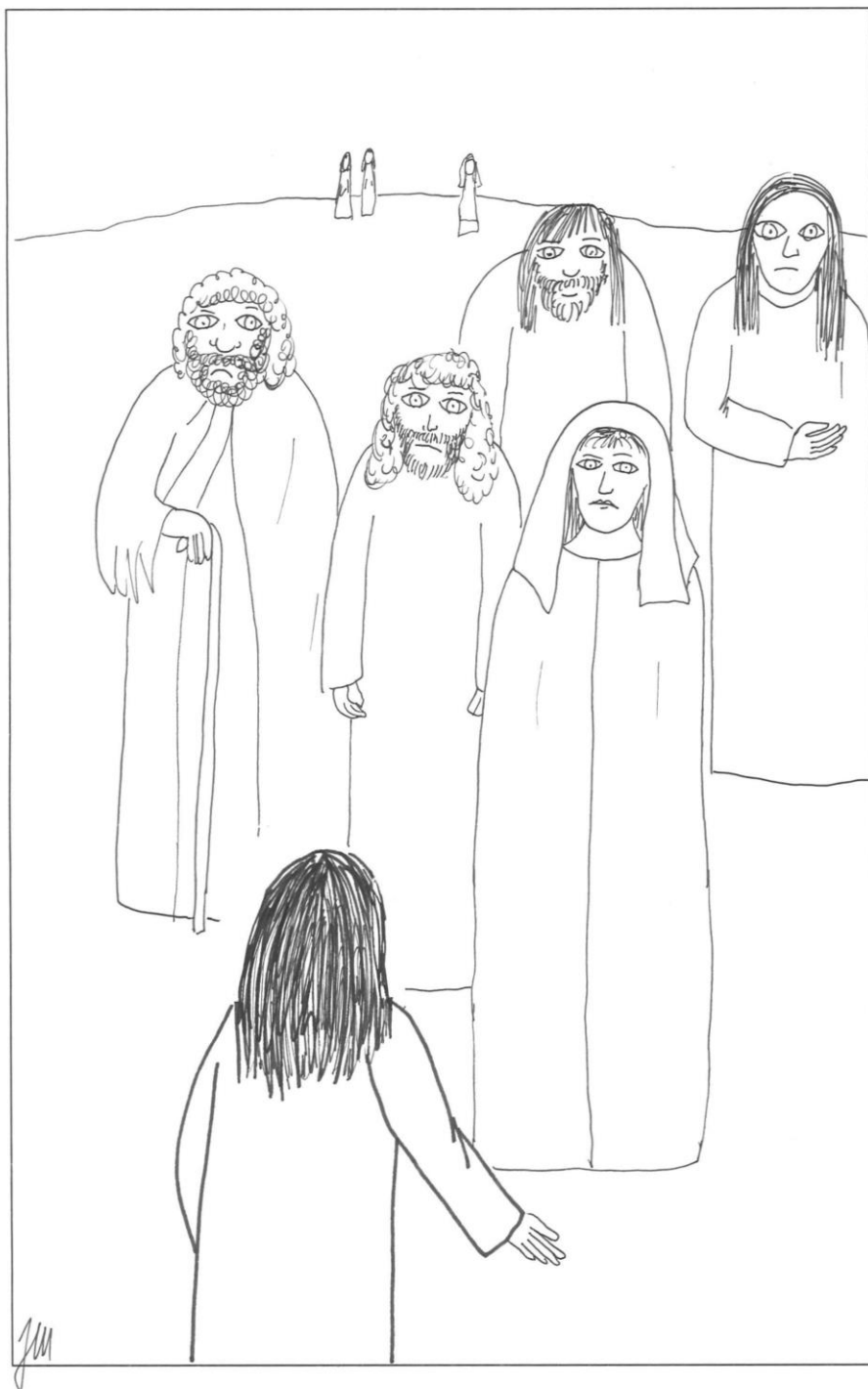

**Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi,
a já vás občerstvím.**

**Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi,
a já vás občerstvím.**

14. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ CYKLU A

Evangelium (Mt 11,25-30)

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe moje jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť moje jho netlačí a mé břemeno netíží.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš se ujal slova a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým.“ Ježíš nejprve chválí suverénního Otce, Pána nebe i země. Oslovení „Otče“ je pravděpodobným překladem aramejského „Abba“, slova označujícího velkou důvěrnost. Důvod této chvály je obsažen v 25b-26 („když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo“). Boží suverénnost je tajemně přítomna za postojem víry i nevíry, zároveň se však člověku neodnímá svoboda a zodpovědnost. „Tyto věci“ jsou Ježíšovy skutky a slova odhalující tajemství království, přítomného už zde a nyní. Toto poznání Božích tajemství má eschatologický charakter: naplňují se starozákonní proroctví o osobním poznání Boha v posledních dnech.

Rozumní a moudří zde nejsou ti, kdo „jsou chytrí“, ale ti, kdo se uzavírají do svých teologických schémat a nechťejí „se vzdát svých představ“, navzdory důkazům Kristovy moci. Maličci oproti tomu jsou ti, kdo kapitulují před Boží moudrostí a jeho zjevením, kdo se „stávají maličkými“ a pokořují se před jeho slovem. To jsou ti, kdo své „teologické představy“ podřizují Kristovu slovu, moudrosti projevené a dokazované skutky.

Ano, Otče, tak se ti zalíbilo. Zde nejde o to, že by Otec vyvolil jen některé, které by vyznamenal zjevením své spasitelné moudrosti: z předchozích veršů je totiž zřejmé, že Kristus hlásal své slovo a konal skutky i tam, kde nebyl přijat. Tento verš nemáme chápat tak, že by Bůh měl zalíbení jen v některých lidech („vyvolených“): je to spíš zalíbení v záměru zjevit „tajemství“ právě těm, kdo se stali maličkými.

Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo nezná Syna, jenom Otec, ani Otce nezná nikdo, jenom Syn a ten, komu to chce Syn zjevit. Všechno je dáno Synu – především se tím míní poznání Otce. Syn zná Otce, a proto jej může zjevit. Opět se ukazuje, že Ježíš je tím jediným, kdo může dát poznat Otce, a tím přinést spásu; jedná se totiž o poznání zasahující člověka celého, nejen jeho rozumovou stránku. Otec je na druhou stranu jediný, kdo skutečně zná Syna, tj. zná jeho mesiánskou identitu zahalenou současníkům. Pozadím tohoto vzájemného poznání je opět kristologie moudrosti a zprostředkovává toto poznání dalším (Mdr 9,17-18).

Snad nejpřekvapivější tvrzení je v poslední větě: „Otce zná (také) ten, komu to chce Syn zjevit“. I o Otci se vyznalo, že „zjevuje“: nyní se tato výsada „zjevit“ přisuzuje také Synu. Tím jsou postaveni vedle sebe Syn i Otec v „dvojjediném“ úkonu spásonosného zjevování.

Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe moje jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Po tvrdých slovech ve verších 20-24 („Běda ti, Chorazin, běda ti, Betsaido!“) a po zmínce o ukrývání a odhalení ve verších předchozích je tato krátká pasáž překvapující a povzbuzující zároveň. Zde vyslovené pozvání ubezpečuje, že dveře jsou stále otevřené. Nikde jinde není pozvání k následování vyjádřeno osobnější a něžnější formou. Už předtím Kristus pozval k následování slovy „pojď za mnou“ (4,19), ale jenom na tomto místě v celém Novém zákoně Kristus zve přímo k sobě. Podobné pozvání „pojď ke mně“ vyslovuje i zosobněná Moudrost (Sir 24,19; 51,23).

Ježíš zve ty, kdo jsou obtíženi „břemeny“ (břemeno a jho jsou v židovství symbolem „učení“). Tím břemenem se míní především zákonictví farizeů, jejich ústní tradice s komplikovanou kazuistikou (součástí této tradice byl soubor 613 přikázání). Právě těmto vyčerpaným a znaveným Izraelitům Kristus slibuje spočinutí, „oddechnutí“. Je překvapivé, že Pán zve nejprve k sobě, a teprve pak vybízí přijmout jho svého učení.

Pozvání ke Kristu je pozváním k učednictví, k přijetí jeho učení. Výzvou „přijměte na sebe mé jho“ Kristus vybízí k přijetí svého slova, svého výkladu Mojžíšova zákona (především 5,17-20). Totéž je vyjádřeno následující větou „učte se ode mě“. Matoušovo evangelium velmi silně zdůrazňuje roli Krista jako učitele, vykladače zákona. A s tím koresponduje role jeho následovníků jakožto „učedníků“, tj. těch, kdo se od Krista „učí“.

Vždyť moje jho netlačí a mé břemeno netíží. Poslední verš poskytuje další důvod, proč přijít ke Kristu a přijmout jeho slovo: jho evangelia je „příjemné a lehké“ (takto přesněji podle řeckého textu). V tom se Kristovo učení liší od nauky farizeů. Kristus není jeden z mnoha rabínů, ale ten pravý Rabbi, který přináší životodárné učení.

SHRNUTÍ

Mezi exegety nechybí dokonce tvrzení, že tento evangelní úryvek je „shrnutím poselství celého evangelia“, anebo obráceně, že Matoušovo evangelium je komentářem našeho úryvku. Tyto výpovědi jsou velmi trefné: jestliže celé evangelium ukazuje Krista jako nového Mojžíše, autentického vykladače zákona, pak naše pasáž zhuštěně popisuje, v čem se Ježíšovo učení liší od nauky farizeů. Tato Ježíšova slova jsou reakcí na postoj nepřijetí ze strany Galilejců. Nacházíme tedy jisté vysvětlení, proč někteří v Krista věří, kdežto jiní nikoli.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Co děláš, kdy si někdy nevíš rady? Co děláš, když ti je někdy hodně těžko? Normální je jít za někým z rodičů a říci mu to. Ale co když je člověk už dospělý a má nějaké starosti – a jeho rodiče jsou daleko a třeba ani neví, jestli by tomu rozuměli? Pak je velká výhoda, ať už jsi malý nebo velký, že máš jednoho velkého tátu (Bůh Otec), jednoho velkého přítele (Pán Ježíš) a jednu velkou maminku (Panna Maria) v nebi. A ti vždycky čekají na to, že za nimi přijdeš, vždycky na tebe mají čas, vždycky pro tebe mají otevřené srdce. Je úžasné umět vkládat svou malou ruku stále znovu do jejich velké ruky...

Starší:

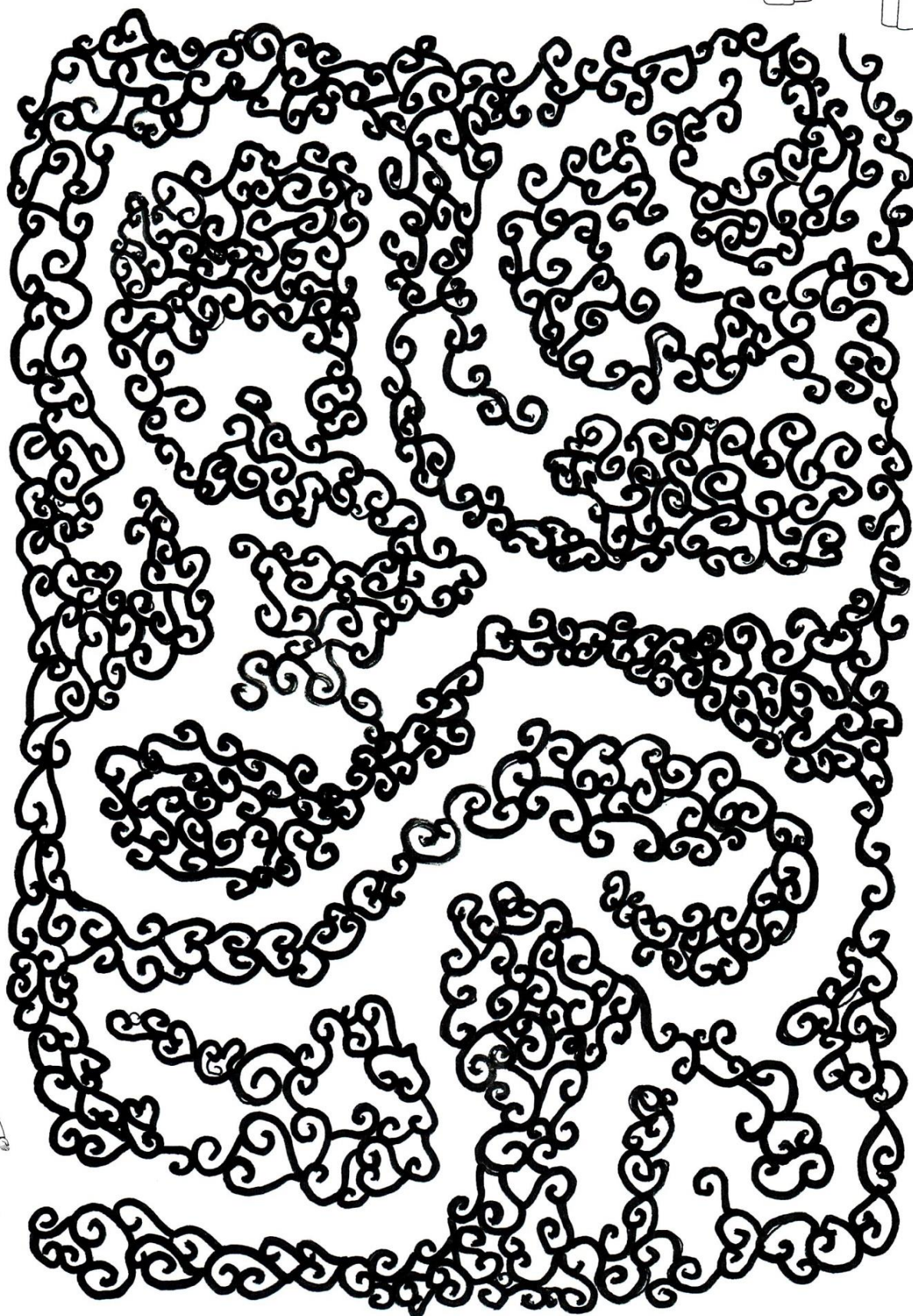
Je omyl si myslet, že když budeme čím dál „větší“ – to znamená, že když toho budeme vědět čím dál víc, když budeme mít lepší společenské postavení, když budeme plnit přesně všechna předepsaná pravidla –budeme blíž Bohu. Ježíš hodnotu všech těchto našich „podstavců“ vlastně zrelativizoval. Řekl, že nejdůležitější věci Bůh zjevuje právě těm nejmenším. Proč asi? Protože ty nejdůležitější věci (lásku, přátelství, milost...) si nemůžeme odpracovat, zasloužit, vyrobit, koupit nebo ukrást. Ty můžeme jen přijmout jako dar.

Zkusme si

Mladší / Starší:

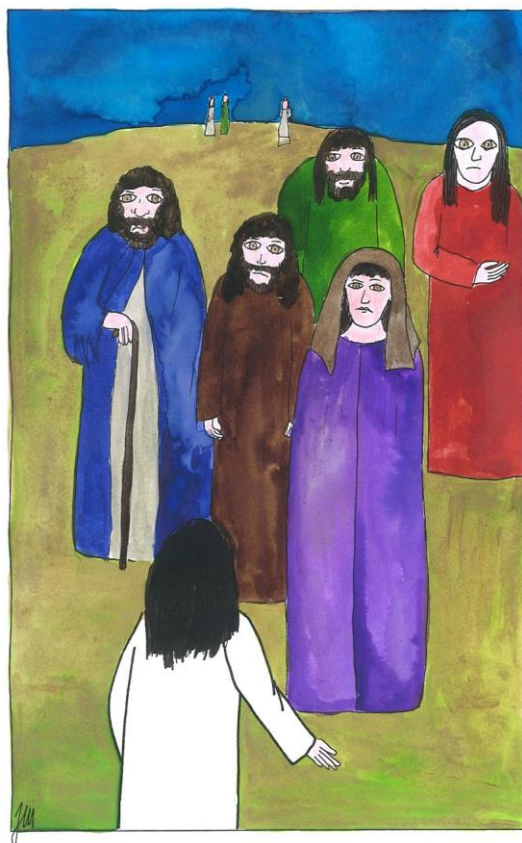
Ježíš nás zve, abychom si u něj odpočali, když je nám těžko a jsme hodně unavení. Víme ale přesně, o čem v dnešním čtení mluví?

- Ježíš říká, že „jeho jho netlačí a břemeno netíží“. Víte, co je to jho? Koho tížilo? Jak se používalo? A proč o něm tedy Ježíš mluví? Můžete si sami vyhledat informace, nebo si o tom s někým popovídat.
- Co všechno je břemenem právě pro vás? Z čeho jste unavení, co je pro vás obtížné? A existuje způsob, jak se můžete svého břemena zbavit? Opět si můžete povídat ve skupině, nebo si o tom sami popřemýšlet.
- A jestli si chcete břemeno vyzkoušet, vezměte si třeba na výlet do batohu něco navíc – musí to mít váhu, ale vaším dalším úkolem je, aby to bylo břemeno užitečné pro všechny. Co třeba lahev nějakého pití navíc, kdyby vám došlo?
- Na další straně najdete bludiště, kterým musí lidé projít, aby došli k Ježíši. Určitě nebude těžké ho vyřešit – a k Ježíši také není těžké se dostat!

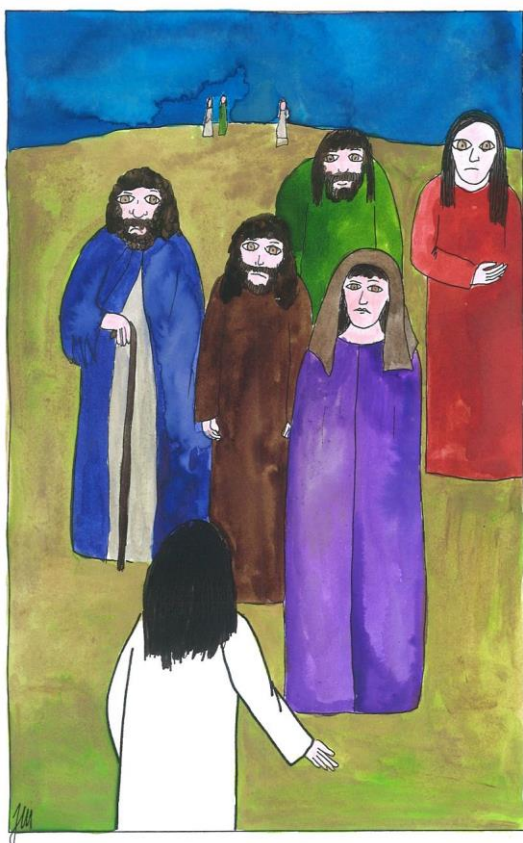

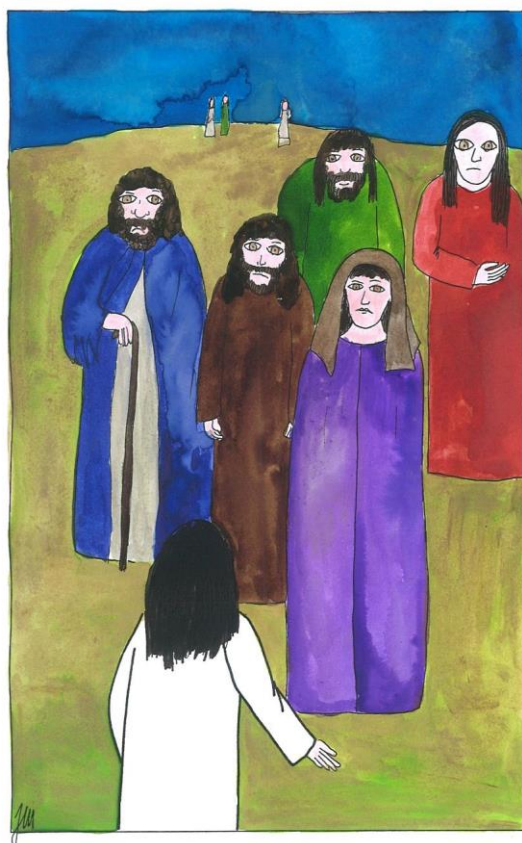
14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30

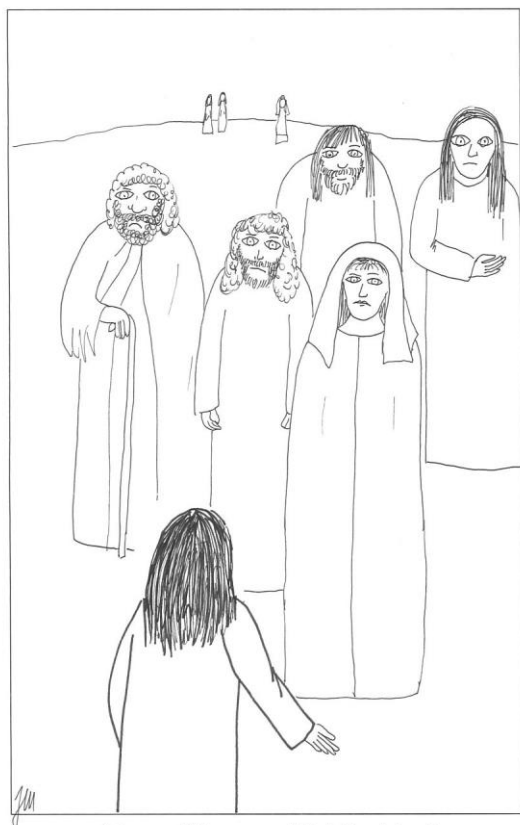
14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30

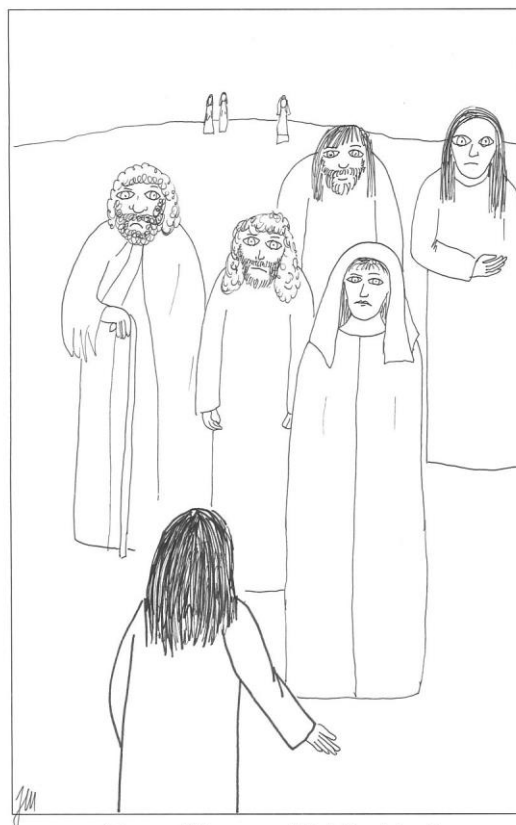
14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30

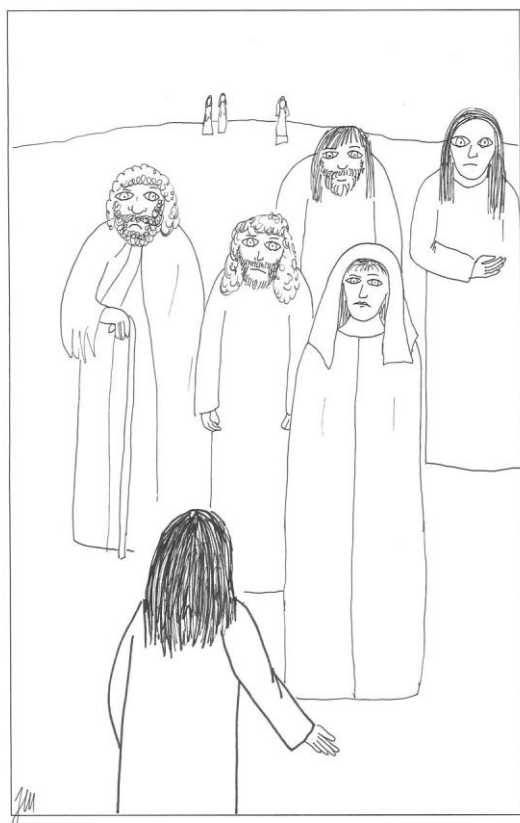
14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30

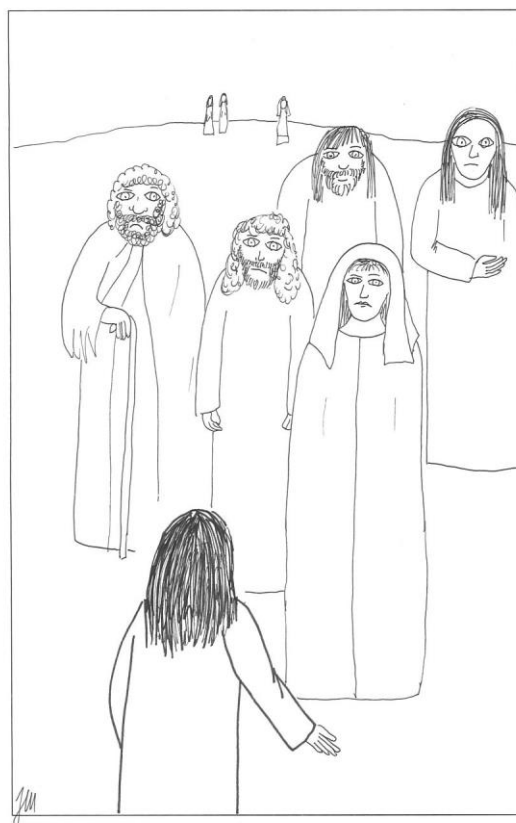
14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30

14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30

14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30

14. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 11,25-30